

27 augustus 2023 (21ste zondag door het jaar)

Francis Akkara o.p.

Wie zegt gij dat Ik ben?

Beste vrienden,

In het grote tapijt van het leven worden we geconfronteerd met diepzinnige vragen die onze levensreis vormgeven en uiteindelijk bepalen wie we zijn.

Tijdens onze jeugd overheerst de onschuld en stellen onze grootmoeders vaak vragen als: "Wat wil je worden als je groot bent?". Onze antwoorden op dat moment sprankelen van jeugdige uitbundigheid, geverfd met dromen over onbevreesde brandweermannen of prinsessen. Deze dromen, hoe vluchtig ook, weerspiegelen de grenzeloze verbeelding van onze jonge jaren, een tijd waar beloften en verlangens dansen zonder beperkingen.

Maar naarmate de seizoenen van het leven zich ontvouwen, veranderen de onschuldige vragen in complexere raadsels. Het eenvoudige "Wat ga je doen met je leven?" wordt een veeleisende vraag, die smeekt om een doordacht, volwassen antwoord. Zij dwingt ons om diep in onszelf te duiken en door de labyrintische gangen van onze ambities, hoop en passies te navigeren. Het is een vraag die niet alleen naar onze roeping vraagt, maar die de essentie van ons bestaan onderzoekt en ons aanspoort om onze wegen af te stemmen op ons doel.

Uiteindelijk is het leven een zich steeds verder ontvouwend verhaal, aan elkaar geweven door de draden van deze cruciale vragen en antwoorden. Van de onschuldige dromen van de jeugd tot de diepzinnige bespiegelingen van de volwassenheid. Deze vragen snijden de ingewikkelde paden van ons bestaan en creëren een tapijt dat uniek is voor ieder van ons.

Vandaag stelt Jezus zijn discipelen een heel belangrijke vraag: "Wie zeggen jullie dat ik ben?". Die vraag: "Wie zeggen jullie dat ik ben?", is als een raadsel dat ons vraagt om diep na te denken over wie Jezus is. Hij is niet zomaar een leraar of een personage uit de geschiedenis; Hij is de sleutel tot het ontsluiten van Gods Koninkrijk in ons. Deze vraag nodigt ons uit om te onderzoeken wat zijn leer, zijn offer en zijn opstanding voor ons betekenen. Het moedigt ons aan om het mysterie van Zijn goddelijke natuur te omarmen.

Deze vraag zal ons leiden als we onderzoeken hoe onze ontmoetingen met Christus ons geloof vormen en ons veranderen in Zijn trouwe volgelingen.

Zoals ik al eerder zei, is onze geloofsreis als een kleurrijk tapijt, waarbij elke draad staat voor een unieke manier waarop we Christus kunnen ontmoeten. Dat kan zijn door de liefde van onze familie, de vriendelijkheid van onze vrienden, de schoonheid van de natuur of door die stille momenten waarop we vrede vinden. Net zoals de draden van het tapijt samenkomen tot een prachtig weefsel, zo creëren onze verschillende ontmoetingen ook een sterke band met Christus.

Christus is niet slechts één ding; Hij is als een diamant die op ontelbare manieren schittert. Op een diep persoonlijk niveau variëren onze antwoorden op deze vraag waarschijnlijk van persoon tot persoon. En ze kunnen zelfs in onszelf evolueren terwijl we door het leven reizen. Dit komt omdat we in onze band met Jezus een dynamische relatie aangaan en relaties veranderen van nature in de loop van de tijd. Jezus mag dan wel constant blijven, ons begrip van Hem en de manier waarop we met Hem omgaan hebben de neiging om te evolueren. Ik ben verschillende antwoorden op deze vraag tegengekomen, zoals: Jezus, je bent... mijn vriend... mijn bron van hoop... een troostende aanwezigheid... een bron van inspiratie en uitdaging. Hij is geen verre figuur maar een levende

aanwezigheid naast en in ons. Hij deelt onze vreugde, steunt ons in moeilijke tijden en laat ons zien wat echte liefde en onbaatzuchtigheid betekenen. Deze speciale relatie daagt ons uit om verder te kijken dan de oppervlakte en de verbazingwekkende kracht van Christus te ervaren die ons leven kan veranderen.

Deze transformatie is niet zomaar een idee; het is iets wat we elke dag kunnen beleven. We ontmoeten de levende God op verschillende manieren bijvoorbeeld door dingen als sacramenten, de Schrift en door het gezelschap van andere gelovigen. In deze ontmoetingen vinden we een doel en een gevoel van verbondenheid.

Het is moeilijk om dit "Mysterie van het geloof" te begrijpen. Net als Paulus die deze diepe onrust uitdrukt in de woorden "Wie kent de gedachte des Heren? Wie is zijn raadsman geweest? Wie kan vergoeding eisen voor wat hij God heeft gegeven?" Zelfs de mensen die met Jezus wandelden hadden het er moeilijk mee, net als wij. Maar dat is niet erg. Als we deelnemen aan de Heilige Eucharistie, waar Christus werkelijk aanwezig is, herinnert dat ons aan dit mysterie. Het is niet erg om niet alle antwoorden te hebben, want onze geloofsreis is een voortdurend leerproces. Als we ons met Christus verbinden, laten we dan het mysterie verwelkomen en ons hart openen voor Zijn ongelooflijke liefde.

Broeders en zusters, vergeet niet dat onze geloofsreis geen solotocht is; het is iets wat we delen. De ontmoetingen die we met Christus hebben, vormen de manier waarop we de wereld zien, maken ons geloof sterker en maken ons tot nog betere volgelingen. Deze ontmoetingen, hoe verschillend ze ook zijn, vormen samen een prachtig tapijt van geloof dat ons verbindt met de levende God. Laten we steeds opnieuw Christus blijven zoeken en, met harten vol verwondering, Zijn vraag beantwoorden: "Wie zeg je dat ik ben?" Moge onze ontmoetingen met Jezus ons de kracht geven om Zijn liefde aan de wereld te tonen en onze levensreis van het geloof vreugdevol te blijven omarmen. Amen.